

Interpellatiedebat uitspraak RvS MFA Arcen

25 november 2015

Voorzitter,

Ik spreek mede namens de andere initiatiefnemers van dit interpellatiedebat, de fracties van D66 en SP. Zij willen graag na mijn bijdrage ook kort het woord voeren.

De Raad van State heeft op 11 november uitspraak gedaan in de kwestie MFA Arcen. Het door het college genomen besluit van 26 november 2012, morgen drie jaar geleden, om een omgevingsvergunning te verlenen voor de bouw van een MFA op het Ovaal in Arcen is vernietigd. Ik herhaal: het collegebesluit is vernietigd.

Ook de uitspraak van de rechtbank Limburg van 15 augustus 2013 waarin de beroepen ongegrond zijn verklaard is vernietigd. Dus ook de uitspraak van de rechtbank is vernietigd.

De beroepen zijn **gegrond** verklaard door de Raad van State. De klagers halen dus hun gelijk.

Dat is een **vernietigend** oordeel van de Raad van State.

Wat betekent dit nou?

De Raad van State wijst op de discretionaire bevoegdheid van het college en heeft daarom terughoudend getoetst. Ook neemt de Raad van State de dringende behoefte aan een MFA in haar afweging mee. De klagers worden in het gelijk gesteld. Maar de rechtsgevolgen blijven in stand. Ergo: een papieren overwinning van de klagers. Zij hebben gelijk maar krijgen het niet: het gebouw blijft staan en kan worden afgebouwd.

Je kunt hier van diverse kanten het licht op laten schijnen.

Je kunt ernaar kijken zoals het college in haar persbericht: er is niets aan de hand, de gemeente kan doorgaan met de bouw van het MFA. Maar dat is slechts een halve waarheid. De andere helft van de waarheid is dat het college en deze gemeenteraad stevig op de vingers zijn getikt door de Raad van State. Geen woord daarover van het college in het persbericht. Selectief gewinkeld.

Kijkend naar de tussenuitspraak van 12 november 2014 kun je ook zeggen dat het college hoog spel heeft gespeeld. Het college heeft gegokt met 10 miljoen euro en gewonnen. Tijdens een oordeelsvormend gesprek over die tussenuitspraak noemde het college het risico beperkt. Dat zou zorgvuldig zijn gewogen. De kans op een negatieve uitspraak was dermate klein dat het verstandig werd geacht om gewoon door te gaan. Dat blijkt nu een dubbeltje op zijn kant. Het oordeel had ook kunnen zijn dat het gebouw weer had moeten worden afgebroken. De Raad van State heeft de gemeente daar ook expliciet voor gewaarschuwd in de uitspraak over het niet toekennen van een voorlopige voorziening. *Ingeval de in de uitspraak van 12 november 2014 geconstateerde gebreken niet herstelbaar blijken te zijn en de omgevingsvergunning wordt vernietigd, zal het college in beginsel tot handhaving moeten overgaan.*

Het college heeft er echter bewust op gegokt dat, zoals tegenwoordig vaak gebeurt, de Raad van State bij vernietiging van het besluit de rechtsgevolgen in stand zou laten.

Dit alles is exemplarisch voor de onwrikbare houding van het college in dit dossier. Naar een grote groep bezorgde burgers, die luid en duidelijk vanaf dag 1 hun mening kenbaar maakten, inclusief alternatieven, is nooit echt geluisterd. En het ging hier niet om een NIMBY-reactie van burgers, “niet-in-mijn-achtertuin”. Nee, de bezwaren kwamen voort uit liefde voor de cultuurhistorisch waardevolle omgeving. Democratie is meer dan het stijf vasthouden aan een ooit genomen besluit. In plaats van het gesprek aan te gaan, te luisteren naar zorgen van burgers, open te staan voor het wegen van alternatieven, is er al die tijd sprake geweest van het vasthouden aan een politieke deal uit het verleden. Dit schaadt de betrouwbaarheid van de politiek.

Is dit de manier waarop Venlo met haar burgers om wil gaan? Ik dacht het niet. Het is volstrekt in tegenspraak met de ambities van dit college, deze coalitie en deze raad. Stad van actieve mensen. Samen Zijn Wij Venlo. Oog en oor voor inwoners als speerpunt in het coalitieprogramma.

Hier heeft het college en een groot deel van deze raad een grote groep van die actieve mensen, die zich zeer betrokken hebben getoond bij hun leefomgeving in de kou gezet en daar al die tijd laten staan zonder er naar om te kijken. Zowel college als een meerderheid van deze raad hebben zich doof en blind gehouden. Wilden het idee van voortschrijdend inzicht niet eens in overweging nemen.

Dat vinden wij kwalijk. En afkeurenswaardig.

Als de rechtbank Limburg de juiste beslissing had genomen, dan had dit gebouw er nu niet gestaan. Dan was er ruimte gekomen om te kijken naar alternatieven.

Als we de uitgangspunten van onze huidige Structuurvisie of de ladder van Duurzame Verstedelijking hadden gevolgd was het MFA er op deze plek nooit gekomen.

En ik denk dat het er ook niet had gestaan als een aantal raadsleden en collegeleden hun hart hadden gevolgd in plaats van hun politieke partij.

Dit alles is natuurlijk moeilijk te verkroppen door de tegenstanders. Want hoe is het mogelijk dat je je gelijk kunt halen, de gemeente op de vingers wordt getikt, maar het gebouw waar je tegen geprocedeerd hebt gewoon blijft staan? Waarom zou je überhaupt nog procederen? Dit is fnuikend voor het vertrouwen in democratie en rechtsstaat.

Ja, het dorp krijgt een MFA. Een MFA dat het middelpunt van de gemeenschap moet worden, maar waarover de gevoelens uiteenlopen. En Arcen blijft hierdoor ook zitten met het probleem van grootschalige leegstand in de kern van het dorp.

Twee zaken zijn er nodig. Wij hebben er al eerder intern en hier in deze raad voor gepleit. Er is een inspanning nodig om dorpsgenoten weer tot elkaar te brengen. En Arcen heeft ook dringend behoefte aan een integrale visie¹ op het dorp, aanvullend op het Dorpsontwikkelingsplan dat Arcen zelf heeft opgesteld.

¹ integrale visie:

- leegstand
- bouwlocaties
- woningbouw
- ouderenhuisvesting
- voorzieningen
- ruimelijke-fysieke en sociaal-maatschappelijke plannen

Misschien is dat wel te combineren, dat Arcen in gezamenlijkheid werkt aan zo'n integrale visie. Maar dat moeten de inwoners wel zelf willen.

Wij vragen u dan ook, college, bent u bereid om te onderzoeken of hier in Arcen behoefte aan is, en zo ja op welke wijze? En als dat zo is, bent u dan bereid zo'n proces ruimhartig te ondersteunen?

Tot slot.

Een vernietigend oordeel van de Raad van State.

Het zou het college sieren om te erkennen dat burgers hier tekort zijn gedaan. Om te erkennen dat het MFA op deze plek niet de meest optimale is. Maar dat men geen tijd wilde verliezen met nieuwe procedures en dat men niet terug wilde komen op politiek genomen besluiten. Om te erkennen dat de hele manier van omgaan met dit dossier geen schoonheidsprijs verdient. Dat het anders had gemoeten.

Wij vragen u, college, maak nu eindelijk eens een groots gebaar naar ALLE mensen in Arcen.